

STEREOTYPIEËN

Stereotypieën worden ook wel verkeerdelijk 'stalondeugden' genoemd. Het woord 'stalondeugden' impliceert dat het paard zich misdraagt omdat hij dat leuk vindt, maar dat is onterecht.

Paarden zijn goed in staat om zich aan wisselende omstandigheden aan te passen. Als een paard niet meer in staat is om zich fysiek, fysiologisch en ethologisch aan te passen aan specifieke omstandigheden in de omgeving, zijn de grenzen van het aanpassingsvermogen van het paard bereikt of zelfs overschreden, en kunnen we afwijkend of stereotiep gedrag verwachten. Stereotiep gedrag is in feite een manier voor het paard om zich trachten aan te passen aan de omgeving (Cooper et al., 2005).

Stereotype gedragingen worden gekenmerkt door 3 eigenschappen: schijnbaar functieloos, een vormvast patroon (onveranderlijk) en een herhalend karakter (Mills en Luescher, 2006.) Paarden met stereotype gedragingen vertonen doorgaans minder eetlust, een mindere conditie en vaak meer gezondheidsproblemen (o.a. maagzweren, slijtage tanden).

De bekendste vormen van stereotiep gedrag bij paarden zijn:

Weven

Weven bestaat uit een zijdelingse, slingerende beweging van het hoofd. Dat gebeurt meestal aan de staldeur, maar we hebben het ook enkele keren opgemerkt als de paarden even op de weide worden losgelaten. Soms gaat het paard meer uitgesproken slingeren met het voorlichaam, met name de schouders.

Kribbebijten

Hierbij gaat een paard een object met de snijtanden vastgrijpen en achteruit hangen. Gedurende het kribbebijten wordt de keelholte door samentrekkingen van spieren in de nek geopend. Hierdoor wordt er lucht in de slokdarm gelaten. Daarbij ontstaat vaak een boerend geluid.

Windzuigen

Windzuigen is in principe hetzelfde als kribbebijten, maar dan zonder een object vast te grijpen.

Boxlopen

Indien een paard een vaste (cirkelvormige) route in de stal loopt, spreken we over boxlopen.